

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2023. december 14.*

„Környezet – 1999/31/EK irányelv – Hulladéklerakás – Az előírt engedéllyel nem rendelkező hulladéklerakók lezárására vonatkozó kötelezettség – Lezárási eljárás – A Bíróság kötelezettségszegést megállapító ítélete – A végrehajtás elmaradása – Az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése – Pénzügyi szankciók – Kényszerítő bírság – Átalányösszeg”

A C-109/22. sz. ügyben,

az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt 2022. február 15-én

az **Európai Bizottság** (képviselik: L. Nicolae és E. Sanfrutos Cano, meghatalmazotti minőségben)

felperesnek

Románia (képviselik: L.-E. Bațagoi, E. Gane, O.-C. Ichim és L. Lițu, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (hatodik tanács),

tagjai: T. von Danwitz tanácselnök (előadó), P. G. Xuereb és I. Ziemele bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: román.

Ítéletet

- 1 Keresetével az Európai Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
  - állapítsa meg, hogy Románia, mivel nem hozta meg a Bíróság 2018. október 18-i Bizottság kontra Románia ügyben hozott ítéletében (C-301/17, EU:C:2018:846, a továbbiakban: Bizottság kontra Románia ítélet) foglaltak teljesítéséhez szükséges valamennyi intézkedést, nem teljesítette az EUMSZ 260. cikk (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;
  - kötelezze Romániát az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése alapján, hogy a Bizottság kontra Románia ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedések meghozatalára vonatkozó kötelezettsége nem teljesítése miatt fizessen 29 781,30 euró napi kényszerítő bírságot a jelen ügyben meghozandó ítélet kihirdetésének időpontjától kezdődően addig az időpontig, amíg nem hozza meg a Bizottság kontra Románia ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges valamennyi intézkedést;
  - kötelezze Romániát az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése alapján arra, hogy fizessen átalányösszeget, amelynek mértéke napi 3311,50 eurónak és azon napok számának szorzata, ahány nap a Bizottság kontra Románia ítélet kihirdetését követő naptól azon időpontig telik el, amikor Románia meghozza az említett ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges valamennyi intézkedést, vagy ha Románia nem hozza meg ezen intézkedéseket, ahány nap a Bíróság jelen ügyben meghozandó ítélete kihirdetésének napjáig eltelik; de legalább 1 643 000 euró átalányösszeget elérve;
  - Romániát kötelezze a költségek viselésére.

Jogi háttér

Az 1999/31/EK irányelv

- 2 A hulladéklerakókról szóló, 1999. április 26-i 1999/31/EK tanácsi irányelv (HL 1999. L 182., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 4. kötet, 228. o.) 1. cikkének (1) bekezdése értelmében ez az irányelv azt a célt tűzi ki, hogy olyan intézkedésekről, eljárásokról és iránymutatásokról rendelkezzen, amelyek, amennyire lehetséges, megakadályozzák vagy csökkentik a hulladék lerakásából eredő környezetre gyakorolt negatív hatásokat, különösen a felszíni vizek, a talajvíz, a talaj és a levegő szennyezését, és a globális környezetre gyakorolt negatív hatásokat, beleértve az üvegházhatást, valamint minden ezekből eredő, az emberi egészséget veszélyeztető tényezőt, a hulladéknak a lerakóban való elhelyezésétől kezdve a hulladéklerakó teljes életciklusa alatt.
- 3 Ezen irányelv 2. cikke g) pontjának szövege a következő:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

[...]

g) »hulladéklerakó«: olyan hulladékártalmatlanító létesítmény, amely a hulladéknak a földre vagy földbe (föld alá) való lerakására szolgál, beleértve:

- az üzemi hulladékártalmatlanító telepeket [helyesen: létesítményeket] (vagyis olyan hulladéklerakókat, ahol a hulladék termelője a termelés helyén valósítja meg a saját maga által termelt hulladék ártalmatlanítását), és
- az állandó (vagyis több mint egy éves) telepet [helyesen: létesítményt], amely hulladék ideiglenes elhelyezésére szolgál,

de kizárva
- azokat a létesítményeket, ahol azért rakják le a hulladékot, hogy azt hasznosítási, kezelési, vagy más helyen történő ártalmatlanítási céllal való továbbszállításra előkészítsék, és
- a hulladék hasznosítását vagy kezelését megelőző, általános szabályként három évnél rövidebb időtartamú tárolást, vagy
- a hulladék ártalmatlanítását megelőző, egy évnél rövidebb időtartamú tárolást”.

4 Az említett irányelv 8. cikke a hulladéklerakó létesítésére vonatkozó engedély megadásának feltételeit írja elő. A 13. cikk a lezárással és az utógondozással kapcsolatos eljárásokat szabályozza.

5 Ugyanezen irányelv „Meglévő hulladéklerakók” című 14. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok intézkedéseket tesznek annak biztosítására, hogy az ezen irányelv átvételekor [helyesen: átültetésekor] engedéllyel rendelkező vagy működő hulladéklerakók működésüket csak akkor folytathassák, ha az alább leírt lépéseket a lehető leghamarabb, de legkésőbb a 18. cikk (1) bekezdésében meghatározott időponttól számított nyolc éven belül megteszik:

[...]

b) a fejlesztési terv bemutatását követően az illetékes hatóságok a bemutatott terv és ezen irányelv alapján végleges határozatot hoznak arról, hogy a működés folytatható-e. A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket ahhoz, hogy azokat a lerakókat, amelyek a működés folytatásához szükséges engedélyt a 8. cikk szerint nem kapták meg, a 7. cikk g) pontjának és a 13. cikknek megfelelően a lehető legrövidebb időn belül lezárják.

c) az illetékes hatóság a jóváhagyott fejlesztési terv alapján engedélyezi a szükséges munkálatokat, és megszab egy átmeneti időszakot, amely alatt a tervet meg kell valósítani. A 18. cikk (1) bekezdésében megadott időpontot követő nyolc éven belül valamennyi meglévő hulladéklerakónak meg kell felelnie az ezen irányelvben foglalt követelményeknek, kivéve az I. melléklet 1. pontjának követelményeit;

[...]”

6 Az 1999/31 irányelv „Átvétel [helyesen: átültetés]” című 18. cikkének az (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az irányelvnek legkésőbb a hatálybalépésétől számított két éven belül megfeleljenek. Erről haladéktalanul értesítik a Bizottságot.

[...]”

7 Az említett irányelv „Hatálybalépés” című 19. cikke a következőt írja elő:

„Ez az irányelv az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában való kihirdetésének napján lép hatályba”.

A 2005. évi csatlakozási okmány

- 8 A bolgár köztársaság és Románia csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló okmány (HL 2005. L 157., 203. o.) 52. cikke értelmében „[a] csatlakozás időpontjától [...] Romániát az EK-Szerződés 249. cikke és az EAK-Szerződés 161. cikke szerinti irányelvek és határozatok címzettj[é]nek kell tekinteni, feltéve, hogy ezeknek az irányelveknek és határozatoknak az összes jelenlegi tagállam a címzettje volt”.
- 9 Ezen okmány 53. cikkének (1) bekezdése értelmében amennyiben ezen okmány más határidőt nem ír elő, Románia hatályba lépteti azokat az intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy az EK-Szerződés 249. cikke és az EAK-Szerződés 161. cikke szerinti irányelvek és határozatok rendelkezéseinek a csatlakozás napjától megfeleljen.
- 10 Ugyanezen okmány VII. melléklete 9. fejezete B szakasza 3. pontjának a) alpontja értelmében az 1999/31 irányelv 14. cikkének c) pontjától és I. mellékletének 2–4., valamint 6. pontjától való eltérésről rendelkeztek Románia esetében 101 már meglévő települési hulladéklerakó vonatkozásában, 2017. július 16-ig.

A Bizottság kontra Románia ügyben hozott ítélet

- 11 A Bizottság kontra Románia ítéletben a Bíróság megállapította, hogy Románia – mivel a Bizottság keresetével érintett 68 hulladéklerakó tekintetében nem felelt meg arra vonatkozó kötelezettségének, hogy az 1999/31 irányelv 7. cikke g) pontjának és 13. cikkének megfelelően a lehető legrövidebb időn belül lezárják azokat a lerakókat, amelyek ezen irányelv 8. cikkének megfelelően nem kapták meg a működés folytatásához szükséges engedélyt – nem teljesítette az 1999/31 irányelv 13. cikkével összefüggésben értelmezett 14. cikkének b) pontjából eredő kötelezettségeit.

A pert megelőző eljárás és a Bíróság előtti eljárás

- 12 A Bizottság kontra Románia ítélet kihirdetését követően a Bizottság 2018. október 25-i levelében információkat kért Romániától az ezen ítéletben foglaltak teljesítése céljából hozott intézkedésekről.
- 13 2019. január 14-i válaszában Románia jelezte, hogy az érintett 68 hulladéklerakóból csak 19-et zárt le.
- 14 2019. április 1-jei levelében a Bizottság felhívta Romániát, hogy nyújtsa be a 49 fennmaradó hulladéklerakó lezárásának ütemtervét, valamint a vonatkozó bizonyítékokat.
- 15 2019. május 28-i levelében Románia tájékoztatta a Bizottságot egy további hulladéklerakó lezárásáról. 2020. január 9-i levelében e tagállam jelezte a Bizottságnak, hogy az ebben az időpontban nem lezárt hulladéklerakók száma 48.

- 16 2020. május 14-én a Bizottság az EUMSZ 260. cikk alapján felszólító levelet intézett Romániához, amelyben rámutatott, hogy e tagállam nem tette meg a Bizottság kontra Románia ítéletben foglalt teljesítéséhez szükséges valamennyi intézkedést, mivel az ezen ítélettel érintett 68 hulladéklerakóból 48 lezárására még mindig nem került sor az 1999/31 irányelvnek megfelelően, és felhívta e tagállamot, hogy az e levél kézhezvételét követő négy hónapos határidőn belül, amelyet később 2020. szeptember 30-ig meghosszabbítottak, terjessze elő észrevételeit.
- 17 Az említett levélre adott 2020. szeptember 29-i válaszában Románia egy további hulladéklerakó bezárásáról adott hírt. Ezenkívül megküldte a Bizottságnak az ezen irányelvnek való megfelelés ütemtervét, amelyben az állt, hogy a veszélyes és nem veszélyes ipari hulladékot fogadó hulladéklerakók nagy részének lezárási munkáit 2023 decemberére el fogják végezni.
- 18 A 2021. február 8-án, az ezen ütemterv tárgyában tartott kétoldalú találkozón a Bizottságot tájékoztatták három további hulladéklerakó lezárásáról.
- 19 2021. augusztus 20-i levelével Románia tájékoztatta a Bizottságot, hogy a 44 fennmaradó hulladéklerakó lezárása még mindig nem történt meg. E tagállam arról is tájékoztatta a Bizottságot, hogy a lezárásra vonatkozó diagnosztikai elemzések megvalósítása késik, miáltal az említett ütemtervet nem fogják tudni betartani.
- 20 A Bizottság, miután úgy vélte, hogy Románia nem tette meg a Bizottság kontra Románia ítéletben foglalt teljesítéséhez szükséges intézkedéseket e 44 hulladéklerakó tekintetében, és nem fogja betartani a saját megfeleléségi ütemtervében megjelölt határidőket, megindította a jelen keresetet.
- 21 2023. szeptember 14-i levelével a Bizottság tájékoztatta a Bíróságot arról, hogy a keresetlevél benyújtásának időpontja és 2023. szeptember 14. között Románia további tizenhárom hulladéklerakó tekintetében teljesítette a Bizottság kontra Románia ítéletben foglaltakat.

A kereset elfogadhatóságáról

A felek érvei

- 22 Románia arra hivatkozik, hogy a kereset elfogadhatatlan először is azért, mert a Bizottság nem biztosított a számára észszerű határidőt ahhoz, hogy teljesítse az 1999/31 irányelv 14. cikkéből eredő kötelezettségeit, és a jelen ügyre vonatkozó pert megelőző eljárás egybeesett a Covid-19 világjárvánnyal, amely, noha nem akadályozta meg Romániát abban, hogy e kötelezettségeknek eleget tegyen, mindazonáltal hátráltatta az ezen irányelvnek való megfelelés folyamatát.
- 23 Másodszor Románia felrója, hogy a Bizottság megsértette az egyenlő bánásmód elvét azzal, hogy olyan határidőt alkalmazott vele szemben az említett irányelvnek való megfelelésre, amely rövidebb a más tagállamok számára hasonló helyzetekben biztosított határidőknél.
- 24 A felperes vitatja a Bizottság érvelését, és azt állítja, hogy a kereset elfogadható.

A Bíróság álláspontja

- 25 Románia azon érvét illetően, amely szerint a Bizottság nem biztosított a számára észszerű határidőt ahhoz, hogy teljesítse az 1999/31 irányelv 14. cikkéből eredő kötelezettségeit, emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a pert megelőző eljárás célja az, hogy lehetőséget nyújtson az érintett tagállamnak egyrészt arra, hogy az uniós jogból eredő kötelezettségeket teljesítse, másrészt pedig arra, hogy a Bizottság részéről megfogalmazott kifogásokkal szemben hatékonyan védekezzen. E kettős célkitűzés alapján a Bizottság köteles észszerű határidőt biztosítani a tagállamoknak arra, hogy válaszoljanak a felszólító levélre, valamint arra, hogy eleget tegyenek az indokolással ellátott véleményben foglaltaknak, illetve adott esetben arra, hogy védekezésüket előkészítsék. Az előírt határidő észszerű jellegének értékeléséhez az adott helyzetet jellemző összes körülményt figyelembe kell venni (Bizottság kontra Románia ítélet, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 26 E tekintetben emlékeztetni kell továbbá arra, hogy az 1999/31 irányelv 14. cikke értelmében a tagállamoknak az e cikkben megjelölt intézkedéseket a lehető leghamarabb, de legkésőbb az ezen irányelv 18. cikkének (1) bekezdésében meghatározott időponttól számított nyolc éven belül kell megtenniük. Ezen utóbbi rendelkezés szerint az említett irányelvet a tagállamoknak legkésőbb a hatálybalépésétől számított két éven belül kell jogrendjükbe átültetniük. Mivel az 1999/31 irányelv, 19. cikkének értelmében, 1999. július 16-án lépett hatályba, a 14. cikkében előírt határidő 2009. július 16-án járt le (lásd ebben az értelemben: a Bizottság kontra Románia ítélet 23. és 29. pontja).
- 27 Következésképpen a jelen ügyben abban az időpontban, amikor a Bizottság felszólító levelet címzett Romániának, vagyis 2020. május 14-én, e tagállamnak már több mint tíz éve teljesítenie kellett volna az 1999/31 irányelv 14. cikkéből eredő kötelezettségeit, és vele szemben kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás indult, amely a 2018. október 18-án kihirdetett Bizottság kontra Románia ítélethez vezetett. A Bizottság egyébiránt e levélre válaszul a határidőt 2020. szeptember 30-ig meghosszabbítva e tagállam számára az említett levél kézhezvételétől számított több mint négy hónapos határidőt biztosított e kötelezettségek teljesítésére, valamint védekezési jogalapjainak hatékony érvényesítésére. Továbbá a Bizottság a jelen keresetet csak 2022. február 15-én, azaz ugyanezen levél megküldése után egy évvel és kilenc hónappal nyújtotta be.
- 28 E körülmények között Románia továbbra sem bizonyította, hogy nem biztosítottak számára észszerű határidőt a jelen ítélet 25. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében. Ezzel összefüggésben nem lehet helyt adni e tagállam azon érvének, amely a Covid19-világjárványnak az említett kötelezettségek teljesítésére gyakorolt hatására vonatkozik. A 2020-ban bekövetkezett világjárvány ugyanis nem igazolhatja azon intézkedések elégtelenségét, amelyeket 2009. július 16. óta el kellett volna fogadni és végre kellett volna hajtani (lásd analógia útján: 2023. június 29-i Bizottság kontra Portugália [Határértékek – NO₂] ítélet, C-220/22, EU:C:2023:521, 101. pont).
- 29 Románia azon érvét illetően, amely szerint a Bizottság megsértette az egyenlő bánásmód elvét azzal, hogy olyan határidőt alkalmazott vele szemben az 1999/31 irányelvnek való megfelelésre, amely rövidebb a más tagállamok számára hasonló helyzetekben biztosított határidőknél, emlékeztetni kell az állandó ítélkezési gyakorlatra, amely szerint a Bizottság mérlegelési jogkörrel rendelkezik a tagállammal szembeni keresetindítás célszerűségének eldöntését, a tagállam által megszegett rendelkezések meghatározását, valamint a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás tagállammal szembeni megindítása időpontjának kiválasztását illetően, az e döntéseket meghatározó megfontolások pedig nem lehetnek kihatással a kereset elfogadhatóságára. A

Bíróság ily módon már megállapította, hogy – figyelemmel erre a mérlegelési mozgástérre – a valamely tagállammal szembeni kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset hiánya nem releváns egy másik tagállammal szemben indított kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset elfogadhatóságának értékelése szempontjából (2020. április 2-i Bizottság kontra Lengyelország, Magyarország és Cseh Köztársaság [A nemzetközi védelmet kérelmezők áthelyezésére szolgáló ideiglenes mechanizmus] ítélet, C-715/17, C-718/17 és C-719/17, EU:C:2020:257, 75. és 76. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

- 30 A jelen ügyben Románia továbbra sem bizonyította, hogy a Bizottság túllépte volna a jelen ítélet előző pontjában említett mérlegelési mozgásterének határait. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy ezen intézmény akkor döntött a jelen kereset megindítása mellett, amikor úgy tűnt, hogy e tagállam nem fogja betartani az ezen ítélet 17. pontjában említett ütemterv szerinti határidőt, vagyis 2023 decemberében, azaz a Bizottság kontra Románia ítélet kihirdetése után több mint öt évvel.
- 31 A Bizottság lépése ily módon a Romániának felrótt kötelezettségszegések súlyosságával és tartósságával kapcsolatos semleges és objektív kritériumon alapul (2020. április 2-i Bizottság kontra Lengyelország, Magyarország és Cseh Köztársaság [A nemzetközi védelmet kérelmezők áthelyezésére szolgáló ideiglenes mechanizmus] ítélet, C-715/17, C-718/17 és C-719/17, EU:C:2020:257, 81. pont).
- 32 Következésképpen a jelen kereset elfogadhatóságát egyáltalán nem befolyásolhatja az a körülmény, hogy állítólagosan hasonló helyzetekben Romániától eltérő tagállamok számára hosszabb határidő állt rendelkezésre a felszólító levél és a Bírósághoz való fordulás időpontja között.
- 33 Ebből következően a Bizottság keresete elfogadható.

A kötelezettségszegésről

A felek érvei

- 34 A Bizottság a Bizottság kontra Románia ítélet rendelkező részére tekintettel azt állítja, hogy az EUMSZ 260. cikk (1) bekezdésének megfelelően Romániának meg kellett volna tennie minden ahhoz szükséges intézkedést, hogy a lehető leghamarabb megtörténjen az ezen ítéletben érintett 68 hulladéklerakó lezárása.
- 35 Románia elismeri, hogy a felszólító levélben megjelölt, majd módosított határidő lejártakor, azaz 2020. szeptember 30-án, e hulladéklerakók közül 47 tekintetében még mindig nem tett meg minden intézkedést az ezen ítéletben foglaltak teljesítése céljából.

A Bíróság álláspontja

- 36 Az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése alapján, ha a Bizottság megítélése szerint az érintett tagállam nem tette meg a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket, a Bizottság – miután a tagállamnak lehetőséget biztosított észrevételei megtételére, és meghatározta az említett tagállam által fizetendő átalányösszeg vagy kényszerítő bírság összegét, amelyet az adott körülmények között megfelelőnek ítél – a Bírósághoz fordulhat.

- 37 E tekintetben az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése szerinti kötelezettségszegés fennállásának megítéléséhez szükséges referencia-időpontnak az e rendelkezés értelmében kibocsátott felszólító levélben meghatározott határidő lejártát kell tekinteni (lásd e tekintetben: 2020. november 12-i Bizottság kontra Belgium [Külföldi ingatlanokból származó jövedelmek] ítélet, C-842/19, EU:C:2020:915, 12. pont; 2022. január 20-i Bizottság kontra Görögország [Állami támogatások visszatéríttetése – Ferronickel] ítélet, C-51/20, EU:C:2022:36, 61. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 38 A jelen ügyben, amint azt Románia ellenkérelmében és viszonzásában elismerte, vitathatatlan, hogy a felszólító levélben megjelölt, majd meghosszabbított határidő lejártának időpontjában, azaz 2020. szeptember 30-án e tagállam még nem tette meg a Bizottság kontra Románia ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket az ezen ítélettel érintett 68 hulladéklerakó közül 47 tekintetében.
- 39 E körülmények között meg kell állapítani, hogy Románia, mivel nem tette meg a Bizottság kontra Románia ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket, nem teljesítette az EUMSZ 260. cikk (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

A pénzügyi szankciókról

A kényszerítő bírságról

A felek érvei

- 40 A Bizottság előadja, hogy a Romániának felrótt kötelezettségszegés a tényállási elemek Bíróság által történt vizsgálatának időpontjában még fennállt, és azt javasolja, hogy a Bizottság kontra Románia ítéletben foglaltak teljesítése elmulasztásának szankciójaként a Bíróság kötelezze e tagállamot kényszerítő bírság megfizetésére, többek között a Bizottság „Az [EUMSZ 260.] cikk végrehajtásáról” című, 2005. december 12-i SEC (2005) 1658 közleményére a továbbiakban: 2005. évi közlemény), valamint „A Bizottság által az Európai Unió Bírósága előtt indított kötelezettségszegési eljárásokban javasolt átalányösszeg és kényszerítő bírság számításának az Egyesült Királyság kilépését követő kiigazításáról” című bizottsági közleményre (HL 2021. C 129., 1. o.; a továbbiakban: 2021. évi közlemény) támaszkodva. A Bizottság megjegyzi, hogy a 2005. évi közleményben foglalt képlet szerint a napi kényszerítő bírság összege az egységes átalányalapnak a súlyossági együtthatóval, a jogsértés időtartamát tükröző együtthatóval és az „n” tényezővel való szorzatával egyenlő, figyelemmel többek között az adott tagállam fizetési képességére.
- 41 Ami a súlyossági együtthatót illeti, a Bizottság megjegyzi, hogy noha a valamely ítéletben foglaltak nemteljesítéséből eredő bármely kötelezettségszegés önmagában egy bizonyos mértékű súlyosságot mutat, a hulladékoknak az emberi egészség veszélyeztetése és a környezet károsítása nélkül való ártalmatlanítására vonatkozó kötelezettség nemteljesítését különösen súlyosnak kell minősíteni. Ami azt a kérdést illeti, hogy fennállnak-e enyhítő vagy súlyosbító körülmények, a Bizottság megjegyzi egyrészt, hogy Romániának az EUMSZ 260. cikk szerinti eljárásban való együttműködése, valamint e tagállamnak a lezárandó hulladéklerakók számának csökkentése és ez e hulladéklerakók kisajátításának megkönnyítését célzó belső szabályozás elfogadása terén tett előrelépése tekinthető enyhítő körülménynek. Másrészt az, hogy Románia továbbra sem

bizonyította, hogy megfelel az 1999/31 irányelv követelményeinek 2009. július 16. óta, súlyosbító körülménynek minősül. Következésképpen a Bizottság azt javasolja, hogy a 2005. évi közleményben megállapított, 1-től 20-ig terjedő skálán az 5-es súlyossági együtthatót alkalmazzák.

- 42 Ami a jogsértés időtartamát tükröző együtthatót illeti, mivel több mint 36 hónap telt el a Bizottság kontra Románia ítélet kihirdetése és azon időpont között, amikor a Bizottság úgy határozott, hogy a Bírósághoz fordul, ezen intézmény a 2005. évi közleményben előírt legmagasabb szintű, azaz 1-től 3-ig terjedő skálán 3-as együttható kikötését javasolja.
- 43 Végül, az „n” tényezővel kapcsolatban, a Bizottság levonja a tanulságot a 2022. január 20-i Bizottság kontra Görögország [Állami támogatások visszatéríttetése – Ferronickel] ítéletből (C-51/20, EU:C:2022:36), amelyből az következik, hogy a döntő tényező az érintett tagállam bruttó hazai terméke (GDP), míg e tagállam intézményi súlyát nem szükséges figyelembe venni, ezen intézmény kérelmét mindazonáltal a jelen ítélet 40. pontjában hivatkozott és a 2022. január 20-i Bizottság kontra Görögország [Állami támogatások visszatéríttetése – Ferronickel] ítéletet (C-51/20, EU:C:2022:36) követően még nem kiigazított közleményekben meghatározott paraméterekre alapítja kérelmét. Ennek keretében a Bizottság azt javasolja, hogy az „n” tényezőt 0,74-ben határozzák meg Románia tekintetében
- 44 A Bizottság szerint, mivel az egységes átalányalap 2683 euróban került meghatározásra, a kényszerítő bíróság napi összegének 29 781,30 eurónak kell lennie. Annak biztosítása érdekében, hogy ez az összeg fokozatosan csökkenjen Románia az e kötelezettség teljesítése során tett előrelépésének függvényében, ezen intézmény csökkenő összegű pénzbírságok kiszabását javasolja, oly módon, hogy az említett összeget el kell osztani a keresetlevélben érintett hulladéklerakók számával, azaz 44-gyel, és az így nyert összeget, napi 676,85 eurót le kell vonni a napi kényszerítő bírság összegéből minden egyes olyan hulladéklerakó után, amely tekintetében Románia megtette a Bizottság kontra Románia ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.
- 45 Románia azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a Bizottság kényszerítő bírság kiszabása iránti kérelmét, vagy, másodlagosan, csökkentse e bírság összegét, figyelemmel ez e tagállam által az 1999/31 irányelvnek való megfelelés folyamatában tett előrelépésre.
- 46 A súlyossági együtthatót illetően Románia előadja, hogy az 1999/31 irányelv nem minden megsértése tekinthető különösen súlyosnak, és hogy e tekintetben az érintett hulladéklerakók lezárása terén tett előrelépést figyelembe kellene venni.
- 47 A Bizottság által meghatározott enyhítő körülményeken túl Románia azt állítja, hogy enyhítő körülménynek kell tekinteni azt is, hogy e tagállamot még sosem marasztalták el a Bíróság valamely ítéletében foglaltak nemteljesítése miatt. Egyébiránt, ez említett tagállam szerint a jogsértés időtartama nem vehető figyelembe súlyosbító körülményként.
- 48 A jogsértés időtartamát tükröző együtthatóval kapcsolatban Románia előadja különösen azt, hogy a Bizottság azon időpont alapján, amikor úgy döntött, hogy a Bírósághoz fordul, olyan tényezőre támaszkodott, amely nem az érintett tagállam szándékától, hanem az ezen intézmény saját szolgálatának munkamódszerétől és munkaterhétől függ.
- 49 Végül, ami az „n” tényezőt illeti, Románia úgy véli, hogy az érintett tagállam intézményi súlyára való hivatkozás nincs összhangban a jelen ítélet 43. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlattal. Románia kéri a Bíróságot, hogy vegye számításba a GDP 2020 és 2022 közötti időszakban történt növekedését is.

A Bíróság álláspontja

- 50 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése szerinti eljárás célja a kötelezettségszegő tagállamnak a kötelezettségszegést megállapító ítéletben foglalt teljesítésére való ösztönzése, ebből következően pedig az uniós jog tényleges alkalmazásának biztosítása, és mindkét, e rendelkezés szerinti intézkedésnek – nevezetesen az átalányösszegnek és a kényszerítő bírságnak – ugyanez a célja (2022. január 20-i Bizottság kontra Görögország [Állami támogatások visszatérítése – Ferronickel] ítéletet, C-51/20, EU:C:2022:36, 85. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 51 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy a Bíróság feladata, hogy az egyes esetekben az előtte folyamatban lévő ügy körülményeitől függően, valamint a meggyőzés és visszatartás szerinte szükséges mértéke alapján meghatározza az uniós jog hasonló megsértése megismétlődésének a megelőzéséhez szükséges megfelelő pénzügyi szankciókat (2022. január 20-i Bizottság kontra Görögország [Állami támogatások visszatérítése – Ferronickel] ítéletet, C-51/20, EU:C:2022:36, 86. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 52 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a kényszerítő bírság kiszabása főszabály szerint csak akkor igazolt, ha a korábbi ítéletben foglalt teljesítésének elmulasztásán alapuló kötelezettségszegés a tényállás Bíróság általi vizsgálatáig fennmarad (2022. január 20-i Bizottság kontra Görögország [Állami támogatások visszatérítése – Ferronickel] ítéletet, C-51/20, EU:C:2022:36, 87. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 53 Annak megállapítása érdekében, hogy az alperesnek felrótt kötelezettségszegés a jelen ügy tényállásának Bíróság általi vizsgálatáig fennállt-e, azokat az intézkedéseket kell értékelni, amelyeket az alperes tagállam álláspontja szerint a felszólító levélben előírt határidő lejártát követően fogadtak el (2022. január 20-i Bizottság kontra Görögország [Állami támogatások visszatérítése – Ferronickel] ítéletet, C-51/20, EU:C:2022:36, 88. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 54 A jelen ügyben megállapítást nyert, hogy a jelen ítélet 21. pontjában említett körülményekre tekintettel Románia 31 hulladéklerakót illetően még mindig nem teljesítette a Bizottság kontra Románia ítéletben foglaltakat, következésképpen a Romániának felrótt kötelezettségszegés a tényállási elemek Bíróság által történő vizsgálatának időpontjáig fennállt.
- 55 E körülmények között Románia kényszerítő bírság fizetésére kötelezése megfelelő pénzügyi eszköz arra, hogy ez utóbbit a megállapított kötelezettségszegés megszüntetéséhez, valamint a kötelezettségszegést megállapító ítéletben foglalt maradéktalan teljesítésének biztosításához szükséges intézkedések elfogadására ösztönözze (lásd, analógia útján: 2022. január 20-i Bizottság kontra Görögország [Állami támogatások visszatérítése – Ferronickel] ítéletet, C-51/20, EU:C:2022:36, 92. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 56 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a kényszerítő bírságot annak tükrében kell meghatározni, hogy milyen mértékű meggyőzésre van szükség ahhoz, hogy a kötelezettségszegést megállapító ítéletben foglalt teljesítését elmulasztó tagállam változtasson magatartásán, és véget vessen a kifogásolt jogsértésnek (lásd ebben az értelemben: 2022. január 20-i Bizottság kontra Görögország [Állami támogatások visszatérítése – Ferronickel] ítéletet, C-51/20, EU:C:2022:36, 93. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 57 Az e területen rendelkezésére álló mérlegelési jogkörének gyakorlása során a Bíróság feladata, hogy úgy határozza meg a kényszerítő bírságot, hogy az egyrészt megfeleljen a körülményeknek, másrészt arányos legyen a megállapított kötelezettségzegéssel, valamint az érintett tagállam fizetési képességével (2022. január 20-i Bizottság kontra Görögország [Állami támogatások visszatéríttetése – Ferronickel] ítélet, C-51/20, EU:C:2022:36, 94. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 58 A Bizottság kényszerítő bírság összegére vonatkozó javaslatai nem köthetik a Bíróságot, azok csak hasznos hivatkozási alapként szolgálnak. A Bíróságnak továbbra is meg kell őriznie szabadságát a kiszabandó kényszerítő bírság olyan összegének és formájának meghatározása tekintetében, amelyet megfelelőnek vél e tagállam arra való ösztönzésére, hogy teljesítse az uniós jogból eredő kötelezettségeit 2020. november 12-i Bizottság kontra Belgium [Külföldi ingatlanokból származó jövedelmek] ítélet, C-842/19, EU:C:2020:915, 64. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 59 A kényszerítő bírság összegének meghatározásához az uniós jog egységes és hatékony alkalmazása céljából e bírság kényszerítő jellegének biztosítása érdekében figyelembe veendő alapvető szempontok főszabály szerint a következők: a jogsértés súlya, a jogsértés időtartama és a szóban forgó tagállam fizetési képessége. E szempontok alkalmazásához a Bíróságnak figyelembe kell vennie különösen az ítéletben foglaltak teljesítése elmaradásának a magán- és közérdekeket érintő következményeit, továbbá azt, hogy az érintett tagállamnak milyen sürgősen kell teljesítenie a kötelezettségeit (2020. november 12-i Bizottság kontra Belgium [Külföldi ingatlanokból származó jövedelmek] ítélet, C-842/19, EU:C:2020:915, 65. pont; 2022. január 20-i Bizottság kontra Görögország [Állami támogatások visszatéríttetése – Ferronickel] ítélet, C-51/20, EU:C:2022:36, 96. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 60 Ami a jogsértés súlyát illeti, meg kell jegyezni, hogy az 1999/31 irányelv 1. cikkének (1) bekezdése értelmében ezen irányelv célja különösen a hulladék lerakásából eredő környezetre gyakorolt negatív hatásoknak, valamint minden ezekből eredő, az emberi egészséget veszélyeztető tényezőnek a megakadályozása vagy csökkentése.
- 61 Márpedig a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint amennyiben valamely jogsértés, és különösen a Bíróság valamely ítélete végrehajtásának az elmulasztása károsíthatja a környezetet, és veszélyeztetheti az emberi egészséget, az ilyen kötelezettségzegés különösen súlyosnak minősül (lásd ebben az értelemben: 2008. december 9-i Bizottság kontra Franciaország ítélet, C-121/07, EU:C:2008:695, 77. pont; 2018. február 22-i Bizottság kontra Görögország ítélet, C-328/16, EU:C:2018:98, 93. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 62 A jelen ügyben, amint az a Bíróság előtt benyújtott ügyiratokból kitűnik, a Bizottság kontra Románia ítéletben foglaltak nem maradéktalan teljesítése a szennyezés jelentős veszélyével és az emberi egészséget érintő súlyos következményekkel jár, főként káros vegyi anyagoknak a talajba, a levegőbe és a vízbe történő kiszabadulása által. Ez áll fenn különösen az olyan, veszélyes ipari hulladékokat fogadó hulladéklerakók esetében, amelyeket még nem zártak le.
- 63 E tekintetben enyhítő körülményként vitathatatlanul figyelembe kell venni Romániának az EUMSZ 260. cikk szerinti eljárás keretében való együttműködését, valamint e tagállamnak a lezárandó hulladéklerakók számának csökkentése és ez e hulladéklerakók kisajátításának megkönnyítését célzó belső szabályozás elfogadása terén tett előrelépését. Ugyancsak figyelembe

kell venni továbbá azt a tény, hogy Románia korábban sosem mulasztotta el teljesíteni a Bíróság EUMSZ 258. cikk alapján hozott ítéletében foglaltakat (lásd analógia útján: 2013. május 30-i Bizottság kontra Svédország ítélet, C 270/11, EU:C:2013:339, 55. pont).

- 64 Súlyosbító körülményként kell ugyanakkor figyelembe venni azt a tény, hogy az említett tagállam 2023 decemberéig, azaz a jelen ítélet 26. pontjában említett határidő lejártá után több mint tizennégy évvel még nem tette meg az intézkedéseket az 1999/31 irányelvnek való maradéktalan megfeleléshez, miáltal a követelmények nemteljesítése különösen hosszú jelleget mutat (lásd analógia útján: 2016. június 22-i Bizottság kontra Portugália ítélet, C-557/14, EU:C:2016:471, 74. pont).
- 65 Ami a jogsértés időtartamát illeti, az első kötelezettségszegést megállapító ítélet kihirdetése, valamint azon időpont közötti időszakot kell figyelembe venni, amikor a Bizottság a tényállási elemeket értékeli (lásd e tekintetben: 2020. november 12-i Bizottság kontra Belgium [Külföldi ingatlanokból származó jövedelmek] ítélet, C-842/19, EU:C:2020:915, 56. pont; 2022. január 20-i Bizottság kontra Görögország [Állami támogatások visszatéríttetése – Ferronickel] ítélet, C-51/20, EU:C:2022:36, 105. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 66 A jelen ügyben megállapítást nyert, hogy az említett kötelezettségszegés a Bizottság kontra Románia ítélet kihirdetésének napjától számított több mint négy éve fennáll, amely jelentős időtartamnak minősül (lásd analógia útján: 2022. január 20-i Bizottság kontra Görögország [Állami támogatások visszatéríttetése – Ferronickel] ítélet, C-51/20, EU:C:2022:36, 106. pont).
- 67 Ugyanis, noha az EUMSZ 260. cikk (1) bekezdése nem határozza meg azt a határidőt, ameddig az ítéletben foglaltakat teljesíteni kell, a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az uniós jog azonnali és egységes alkalmazásához fűződő érdek megköveteli, hogy a teljesítés azonnal elkezdődjön, és a lehető legrövidebb idő alatt megtörténjen (2019. november 12-i Bizottság kontra Írország ítélet [Derrybrieni szélenergia-telep] ítélet, C-261/18, EU:C:2019:955, 123. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 68 E tekintetben, Románia azon érvelésével kapcsolatban, amely szerint a Bizottság által hivatkozott jogsértés időtartama ezen intézmény saját szolgálatainak munkamódszereitől vagy munkaterhétől függ, elegendő annyit megjegyezni, hogy ez az időtartam kizárólag az érintett tagállam magatartásának tudható be, amely tagállam elmulasztotta az érintett ítéletben foglaltak maradéktalan teljesítését, következésképpen ezen érvelésnek nem adható hely.
- 69 Az érintett tagállam fizetési képességét illetően annak GDP-jéből mint döntő tényezőtől kell kiindulni, az intézményi súlyra tekintet nélkül. E tekintetben figyelembe kell továbbá venni e tagállam GDP-jének a tényállási elemek Bíróság által történő vizsgálatának időpontjában ismert alakulását is (lásd analógia útján: 2022. január 20-i Bizottság kontra Görögország [Állami támogatások visszatéríttetése – Ferronickel] ítélet, C-51/20, EU:C:2022:36, 107–116. pont).
- 70 Végül, a kényszerítő bírság ütemezését illetően a Bíróság úgy véli, hogy a Bizottság által javasoltakkal összhangban lerakónként és késedelmi naponként kell meghatározni egy összeget, figyelembe véve Romániának az érintett hulladéklerakók lezárása terén tett előrelépését.
- 71 A fentiekre és a Bíróság számára az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdésében elismert mérlegelési jogkörére tekintettel Romániát kötelezni kell arra, hogy a Bizottság kontra Románia ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedések megtételében való késedelem minden napjára és

minden egyes hulladéklerakó után a jelen ítélet kihirdetésétől a Bizottság kontra Románia ítéletben foglaltak teljesítésének időpontjáig 600 euró összegű kényszerítő bírságot fizessen a Bizottságnak.

Az átalányösszegekről

A felek érvei

- 72 A Bizottság kijelenti, hogy a Bíróság ítéleteiben foglaltak teljesítésének huzamosabb ideig történő elmulasztása önmagában komoly veszélyt jelent a jogszerűség elvére és a jobbiztonságra egy olyan unióban, amely a jogra épül.
- 73 A jelen ügyben a Bizottság szerint Románia átalányösszeg megfizetésére való kötelezését igazolja az a veszély, amelyet az érintett hulladéklerakók jelentenek a környezetre és az emberi egészségre, valamint annak szükségessége, hogy hatékonyan megelőzzék az uniós jog ismételt megsértését.
- 74 Az átalányösszeg mértékével kapcsolatban a Bizottság a jelen ítélet 40. pontjában említett közleményekben előírt 895 eurós egységes átalányalaphoz a kényszerítő bírság kiszámításához megállapítottakkal azonos súlyossági együttható és „n” tényező alkalmazását javasolja, mivel a jogsértésnek magát az időtartamát a megállapított napi összegnek a kötelezettségesség fennállása napjainak számával való megszorozása során kell figyelembe venni.
- 75 Ekként a Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság kötelezze Romániát olyan átalányösszeg megfizetésére, amelynek mértéke napi 3311,50 eurónak és azon napok számának szorzata, ahány nap a Bizottság kontra Románia ítélet kihirdetését követő naptól azon időpontig telik el, amikor Románia meghozza az ezen ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket, vagy ha Románia nem hozza meg ezen intézkedéseket, ahány nap a Bíróság jelen ügyben meghozandó ítélete kihirdetésének napjáig eltelik; de legalább 1 643 000 euró átalányösszeget elérve. Az átalányösszeg minimális mértékének meghatározását annak szükségessége igazolja, hogy Bíróság ítéletében foglaltak teljesítése huzamosabb elmulasztásának minden esetben tényleges és elrettentő szankciót szabjanak ki.
- 76 Románia úgy véli, lényegében ugyanazon okokból, mint amelyekre a kényszerítő bírság kiszabása iránti kérelemmel szemben hivatkozott, hogy a Bizottság által kért átalányösszeg mértékét csökkenteni kell. Románia előadja továbbá, hogy az átalányösszeg minimális meghatározása iránti kérelmet el kell utasítani, mivel ez az összeg nem veszi figyelembe a szankció tárgyát képező jogsértés sajátosságait.

A Bíróság álláspontja

- 77 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság az érintett területen rendelkezésére álló mérlegelési jogkörének gyakorlása során jogosult halmazatban kiszabni kényszerítő bírságot és átalányösszeget (2022. január 20-i Bizottság kontra Görögország [Állami támogatások visszatéríttetése – Ferronickel] ítélet, C-51/20, EU:C:2022:36, 128. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 78 Az átalányösszeg megfizetésére való kötelezésre, és adott esetben ezen összeg megállapítására minden egyes esetben a megállapított kötelezettségszegés jellemzőivel, valamint az EUMSZ 260. cikk alapján kezdeményezett eljárásban érintett tagállam által tanúsított magatartással összefüggő, releváns tényezők összessége alapján kell, hogy sor kerüljön. E tekintetben az említett rendelkezés széles mérlegelési jogkört biztosít a Bíróság számára annak eldöntésében, hogy kiszab-e, vagy sem, ilyen szankciót, és adott esetben annak összege megállapításában (2022. január 20-i Bizottság kontra Görögország [Állami támogatások visszatéríttetése – Ferronickel] ítélet, C-51/20, EU:C:2022:36, 129. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 79 A jelen ügyben, amint azt a Bizottság kiemelte, a jelen ítéletben megállapított kötelezettségszegés eredetét képező elemek, tekintettel arra, hogy veszélyt jelentenek a környezetre és az emberi egészségre, és mivel hatékonyan meg kell előzni, hogy a jövőben ismét sor kerülhessen az uniós jog hasonló megsértésére –, olyan visszatartó erejű intézkedés elfogadását igazolják, mint az átalányösszeg megfizetésére való kötelezés (lásd analógia útján: 2018. július 4-i Bizottság kontra Szlovákia ítélet, C-626/16, EU:C:2018:525, 99. pont).
- 80 E körülmények között a Bíróság feladata, hogy mérlegelési jogkörének gyakorlása keretében oly módon határozza meg ezen átalányösszeget, hogy az egyrészt a körülményeknek megfelelő, másrészt pedig az elkövetett jogsértéssel arányos legyen (2022. január 20-i Bizottság kontra Görögország [Állami támogatások visszatéríttetése – Ferronickel] ítélet, C-51/20, EU:C:2022:36, 131. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 81 A jelen esetben figyelembe veendő körülmények többek között a jelen ítélet 59–69. pontjában szereplő, a jogsértés súlyával és időtartamával, valamint a szóban forgó tagállam fizetési képességével kapcsolatos indokokból erednek (lásd analógia útján: 2022. január 20-i Bizottság kontra Görögország [Állami támogatások visszatéríttetése – Ferronickel] ítélet, C-51/20, EU:C:2022:36, 133. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 82 A fenti megfontolások összességére tekintettel a Bíróság napi 1 500 000 euró összegű kényszerítő bírság kiszabását tekinti megfelelőnek.
- 83 Következésképpen Romániát kötelezni kell arra, hogy fizessen 1 500 000 euró átalányösszeget a Bizottságnak.

A költségekről

- 84 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Romániát, mivel a kötelezettségszegés megállapítást nyert, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hatodik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) Románia, mivel nem hozta meg a 2018. október 18-i Bizottság kontra Románia ítéletben (C-301/17, EU:C:2018:846) foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket, nem teljesítette az EUMSZ 260. cikk (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.**

- 2) A Bíróság kötelezi Romániát, hogy a 2018. október 18-i Bizottság kontra Románia ítéletben (C-301/17, EU:C:2018:846) foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedések megtételében való késedelem minden napjára és minden egyes hulladéklerakó után 600 euró összegű kényszerítő bírságot fizessen az Európai Bizottságnak a jelen ítélet kihirdetésétől a 2018. október 18-i Bizottság kontra Románia ítéletben (C-301/17, EU:C:2018:846) foglaltak maradéktalan teljesítésének időpontjáig.
- 3) A Bíróság kötelezi Romániát arra, hogy fizessen az Európai Bizottságnak 1 500 000 euró általányösszeget.
- 4) A Bíróság Romániát kötelezi a költségek viselésére.

Aláírások